

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 20 л.
6 м. 12 л.
За странство . 40 л.

Градската Библиотека

Варна

ДОБРУДЖА

НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по спора-
зумение.

Адресъ:

ул. „Левски“ № 16
Телефонъ № 196Излиза
сряда и събота.

Ръкописи не се връщатъ.

Изплащане на хранитъ въ Добруджа.

Изложение на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ.

Централниятъ добруджански народенъ съвѣтъ е отправилъ до министър-председателя слѣдното изложение:

Господине Министре,

Извѣстно Ви е, че споредъ наредбата на Дирекцията за С. Г. О. II. подъ № 950 отъ 17 декември 1918 г., за иззеитъ храни отъ реколтата 1918 г. се плаща отъ държавата по 200 лева за 100 килограма. Държавата изплати по тая цѣна и зеитъ храни на населението въ Царството, като имъ заплати допълнително по 1 левъ на килограмъ, обаче, за тия иззеити отъ населението отъ Добруджа и до днесъ не е изплатена допълнителната цѣна.

Централниятъ добруджански народенъ съвѣтъ, като има прѣдъ видъ честитъ и справедливъ оплакванъ на добруджанци и искането имъ да се направятъ постъпки за изплащане и на тѣхъ тая допълнителна цѣна и, отъ друга страна, имайки прѣдъ видъ, че населението въ Добруджа понесе най-чувствително тежеститъ на войната, а разгнението, свързано съ повторната окупация на Добруджа отъ ромжиската власт, още повече усили затруднението положение на това население, въ застъпането си на 30 октомври т. г., протоколъ № 54, рѣшение № 2, рѣши да моли Министерския Съвѣтъ да разреши изплащането на допълнителната цѣна за хранитъ, иззеити отъ Добруджа.

Като Ви съобщаваме това рѣшение, учтиво Ви молимъ, Господине Министре, да внесете въпроса въ почитаемия Министерски Съвѣтъ, за да се вземе нужното рѣшение.

Молбата на добруджанското население е законна и справедлива. Също не може да се оправдае нееднаквото разрѣшение на въпроса за населението въ Царството и онова въ Добруджа. Населението въ Добруджа изплати до край дълга си прѣдъ Отечеството; то даде всичкитъ си храни въ труднитъ моменти за прѣхраната на Армията и народа и сега, когато обстоятелствата наложили наново тежката участъ на това население, ще бжде една голѣма неправда отъ страна на държавата, ако не уважи това законно искане.

Подпрѣдседателъ: А. Людсковъ.

Главенъ секретаръ: Ант. Борлаковъ.

Политическото положение въ Ромжия.

Уголѣмяването, което Ромжия получи слѣдъ побѣдата на Съглашението, засили вътрѣшното и разложение. Политическата идилгия между аграритъ и банкеритъ се наруши и на сцената се появиха нови интереси, които поискаха дѣлъ въ управлението. Тѣй, покрай консервативната партия на Маргилманъ, консервативно-демократическата на Таки Ионеску и либералната на Братияну, се появи партията на дребнитъ земледѣлци съ генералъ Авереску начело, а по-късно и трансилванцитъ, сепаративнитъ тенденции на които явно искаха ревизия на бжлещата държавна форма на кралството. Н-й-сетнѣ и социалиститъ се засилиха до тамъ, че стана нужда и за тѣхъ да се държи добра смѣтка.

Ромжия е централистична държава съ бюрократо-олигархически режимъ. Противъ тоя централизъмъ и неговитъ крѣпители днесъ сж всички партии, съ изключение на консерваторитъ и либералитъ, а може би и на Таки Ионеску, чийто поведение е много двусмислено. Но въ борбата си противъ досегашния режимъ новитъ партии не сж единомисли.

На това се дължи странното на прѣвъ погледъ явление, че режимътъ оста на на сѣнка, а борбата на опозицията се централизира главно противъ Братияну и неговия днешенъ авангардъ — генералскиятъ кабинетъ.

При все това, политическата крива се засили подъ влиянието на други два фактора: 1) Унгария и 2) Русия.

Ромжиятъ влѣзоха въ Унгария и, въпрѣки протеститъ на Съглашението, и до днесъ стоятъ тамъ. Стара Ромжия очевидно искаше да направи отъ унгарския въпросъ едно сръдство за притягване на вътрѣшнитъ си противорѣчия. „Успѣхътъ покрива всичко“ — разсжихъ банкеритъ и, въ името на „ромжискитъ права“, се помжчиха да ангажиратъ общественото мнѣние за своята политика, която се изрази въ формулата — повече външни успѣхи.

Консерваторитъ дадоха на Ромжия Бесарабия, либералитъ поискаха да ѝ дадатъ, о-вънъ Трансилвания, и блѣска на една велика държава. Но такава държава е немислима, ако великитъ сили си запазятъ правото да се мѣсятъ въ вътрѣшнитъ работи на Ромжия, въ името на

принципа за защита на малцинствата. И за да се освободи отъ това попечителство, Братияну се залови съ унгарския въпросъ, отъ който той поиска да направи въпросъ на компенсация: Ромжия ще отстъпикъ, ако клаузата за малцинствата за Ромжия се сведе до нищо. Конференцията, обаче, се показа непримирима и започна играта, която ще остане паметна въ анализитъ на дипломатическата история. Най-сетнѣ конференцията, която се почувствува морално побѣдена, се рѣши да дѣйстви въ амбиция и рѣшително. Последната и нота до Ромжия, която печатаме днесъ на друго мѣсто, трѣбва да тури край на политическата спекула на Братияну и Сие.

Изгледитъ, че вътрѣшната политическа борба въ Ромжия ще се освободи отъ външния тормозъ, съпадатъ съ призеждането на законодателнитъ избори въ кралството. Резултатитъ на тия избори и до сега точно не сж извѣстни. Първитъ свѣдѣния говорятъ, че Братияну тоя пжъ нѣма да бжде абсолютенъ господаръ на Ромжия; но понеже, както вече отбѣлзахме, въ опозицията липсва единомислие, либералитъ ще продължаватъ да играятъ първенствувача роль, опрѣни върху доврѣието на столицата и поддржката на банкерския капиталъ.

При такова положение, трѣбва да се очаква едно силно изостряне на политическитъ борби между партитъ, които неминуемо ще застанатъ ръководителитъ на Ромжия да подирятъ една окончателна ликвидация по всички спорни въпроси съ свѣдѣнитъ си, или да прибѣгнатъ до системата на съюзитъ, както ги свѣтватъ отъ Парижъ и Римъ. Въ всеки случай, събитията въ Ромжия днесъ прѣдставляватъ извънредно голѣмъ интересъ за насъ и на българскитъ политики се налага добръ да слѣдятъ какво става тамъ.

П. Давъ.

Богатствата на България.

Една ромжиска смѣтка.

Задължението, което въ Парижъ наложи на България — да плати 2 милиарда и 250 милиона зл. франка обезщетение — се призна отъ всички икономисти за неизпълнимо, понеже въ икономическо отношение България има около толкова интензивенъ капиталъ, колкото обезщетение ѝ се иска, а въ финансово отношение нейнитъ приходи нѣма да стигнатъ за удовлетворение и на най-насъщнитъ нужди. Златиятъ ни шокъ пжъ, по отношение на пуснатитъ въ обръщение банкноти, е чудовищно малкъ.

При все това, на ромжиятъ се вижда, че България е облагодѣтелствувана. Така, „Димития“ (2. XI.) дава слѣдната дописка на своя кореспондентъ: Въ едно интервю, обнародвано вчера въ в. „Танъ“, г. Теодоровъ, бивши министър-председателъ на България, се оплаква отъ жестокостта на мирния договоръ, който задължава България да плати 2 милиарда и 250 милиона франка,

която сума, по сегашния курсъ на лева, възлиза на повече отъ 8 милиарда лв.

Една телеграма, получена отъ София, съобщава отъ друга страна, че търговската дѣйност на България се е одесеторила прѣзъ послѣднитъ седмици. Неутрални или съюзни агенти прѣдлагатъ всѣкакъвъ видъ стоки, като получаватъ значителни порѣчки и приематъ въ замѣна на това да купуватъ сурови български материали за значителни суми.

Едно доказателство за българското благосъстояние, въпрѣки товара на войната и на тежеститъ, които ужъ спъвали народа, се намира въ обстоятелството, че голѣми магазини отъ София сж порѣчали копирени платове, дантели, кадифета за милиони.

Тѣзи свѣдѣния се потвърждаватъ отъ швейцарскитъ агенти, които се връщатъ отъ България съ значителни порѣчки за хартия, платове, обувки и пр. Тѣ заявяватъ, че икономическото положение на България е много добро, при всичко, че нѣщата отъ първа необходимостъ липсватъ. Въпрѣки неблагоприятното камбио, българитъ сж въ състояние да купуватъ голѣми количества доброточествени стоки.

Кого трѣбва да вѣрваме? Сигурно не българитъ.

Порѣчкитъ на българскитъ търговци, напълно обяснени слѣдъ тригодишната война, която изчерпа всичкитъ имъ запаси, далечъ не показватъ, че икономическото положение въ България е „много добро“. Именно обстоятелството, че при неблагоприятно камбио, малкъ оборотенъ капиталъ ѝ липсва на златна наличностъ, ние сме принудени да увеличимъ вноса за частни и държавни нужди, показва, че България ще трѣбва да плати и едно голѣмо обезщетение отъ разликата въ курса между нашата и чуждестранна валута; която разлика свършено ще разстрои паричния ни пазаръ.

Г-да ромжия, вѣрвайте не собственитъ си фантазии, а реалнитъ смѣтки, за които на конференцията се дадохъ най-подробни свѣдѣния.

Възстание въ Албания

Отношенията между Албания и Сърбия.

„Аграреръ Тагблатъ“ отъ 20 октомври помѣства слѣдната телеграма отъ Елбасанъ до българския в. „Политика“: Тѣзи дни възстаницитъ наднаха италианския лагеръ при Ороши, центъръ на мирнитъ. Боятъ се продължи три часа. Италианскитъ войски трѣбватъ да употребятъ противъ нападателитъ артилерия. Въ послѣднитъ дни възстаницитъ подновиха своитъ нападения съ още по-голѣма ожесточеностъ. Боятъ продължи прѣзъ цѣлата нощъ. Числото на италианскитъ загуби още не може да се установи, тѣй като италианцитъ погребватъ своитъ умрѣли въ черковния дворъ, гдѣго не допускатъ никого.

На българския в. „Епока“ съобщаватъ отъ Подгорица: Прѣди нѣколко дни албанскитъ вождитъ на възстаницитъ Дени Кани държа конференция въ джамията на Кроя. Италианскитъ окупационни войски, които получили съобщение, че Дени се спрѣлъ въ Кроя, обградиха неговата къща и убиха братъ му. Когато Дени научава това, напуцъ джамията и съ трима свои другари се впуца прѣзъ италианскитъ редове, като убиватъ трима италианци. Съобщаватъ, че и при Пре-за, сѣверно отъ Драчъ, се волятъ сражения между италианскитъ войски и възстаницитъ. Подробности липсватъ.

Положението.

Тази сутрин, преди заминаването си за Париж, министър-председателят г. Стамболийски бе приет на продължителен доклад от Негово Величество Царя.

Една радиотелеграма от Лион, от 9 ноември съобщава, че висшият съвет бил отправил нота до България, в която изборил нарушението от страна на България на примирието до подписването на Версайския договор. Очевидно, радиотелеграфът е прѣдал грѣшно, че се касае за България, когато всъщност то се отнася до Германия, която подписа договора в Версай. Българското правителство не е било поканено да подпише никакъв протокол, с който да се задължи да изпълнява условията на примирието или мира. Напротив, то притежава официални признания от съюзническите власти, че е изпълнило най-добросъвестно договора за примирение и всички искания отправени от висшия междусъюзнически съвет до нашето правителство.

Национал. Цайтунг (3. X.) помества следната телеграма от Милано: Съглашението върва, че още в първата половина на месец ноември мирът с България ще бъде сключен. Според специалния кореспондент на „Кориере дела Сера“ при мирната конференция, българската делегация ще подпише мирния договор с съжаление, че не й се е отдало да спаси за България националните области, единствено с който трябва да остави на други държави области и населения, които от географически, етни-

ческа и юридическа гледна точка принадлежат на България. Опасно е, че ще се създаде една нова ябълка на раздора между България и Сърбия и един нов български иредентизъм съприсъединението към Сърбия на изрибродската област. Съ това примирителната политика, по отношение съседит, на новото българско правителство се затруднява много. Според „Кориере дела Сера“, само италианската делегация се противопоставила на присъединението тази област към Сърбия и е била за една великодушна политика на разбирателство на Балканите.

Също и добружанският въпрос дал повод за пристрастно тълкуване. Италианската и американската делегация поддържали българското искане, шото мирната конференция да проучи наново добружанския въпрос, обаче, другите делегати се противопоставили. Рѣшило се да се съобщи на българската делегация, че добружанският въпрос не ще се засѣгне въ мирния договор. Военните прѣдставители прѣдложили приемането на българските искания за задължителната военна повинност, обаче, и това искане било отхвърлено. Само по отношение на риболовството по брѣга, плаването по Дунава, и нѣкой малки стопански, финансови и въпроса по обезщетенията бидоха направени измѣнения.

Според в. „Ль Восток“, бившият велик везир Тефик паша е заявил прѣд един от редакторит на „Икдам“ следното: „Счита се като сигурно, че западна Тракия ще образува една неутрална зона поставена под специална администрация.“

Съглашението и Ромжния.

Покана или ултиматумъ. — Американцитѣ прогивъ ромжнскитѣ игри. — Потайнитѣ ходове на дипломатическия лабиринтъ. — Италия задъ кулиситѣ

По силата на едно рѣшение, взето от върховния междусъюзнически съветъ на 4. т. м., французкият министър на външнитѣ работи е отправил до прѣдставител на Франция въ Букурещ следната телеграма:

Нотата на Съглашението.

Върховният съветъ рѣши да наговори съюзнитѣ министри въ Букурещ да съобщатъ задружно и безъ всяко отлагане на ромжнското правителство, че на съвета е направилъ твърдѣ лошо впечатление факта, гдѣто генералъ Коанда, специално изпратенъ въ Парижъ отъ новото ромжиско правителство, пристига безъ да носи отговора на Ромжния на послѣдното съобщение на силитѣ, подѣ прѣдлогъ, че италианскиятъ пълномощенъ министъръ не направилъ постѣжката едновременно съ тази на Франция, Англия и Съединенитѣ Щати. Върховниятъ съветъ изказа формалното желание да получи въ най-кратки срокъ единъ ясенъ и положителенъ отговоръ отъ ромжнското правителство по всички спорни точки и, понеже положението въ Унгария изисква бързи рѣшения за възстановяване едно нормално състояние, необходимо за сигурността на срѣдна Европа, главнитѣ съюзени и сдружени сили не могатъ да допуснатъ продължението на отлагателнитѣ прѣговори отъ страна на Ромжния по тритѣ въпроса, поставени на 12 минали октомври.

Моля да направите настоящето съобщение отъ името на конференцията, съвмѣстно съ всичитѣ колеги, които прѣдвидѣ същността, нѣма нужда да чакатъ специални инструкции отъ своитѣ правителства.

Тритѣ въпроса, изложени въ нотата на върховния съветъ отъ 12 октомври, сѣ следнитѣ:

1. Върховниятъ съветъ отхвърляше прѣдложението на г. Братиано за една ректификация на ромжнско-унгарската граница;

2. Съветътъ искаше отъ Ромжния да не прави никаква резерва относно присъединението си къмъ принципа за зачитане правото на малцинствата;

3. По поводъ реквизициитѣ извършени отъ ромжнската армия въ Унгария, съветътъ прѣдлагаше да се учредятъ въ Букурещъ една междусъюзническа анкетна комисия и искаше Ромжния да назначи свои прѣдставителъ въ тази комисия.

Коментарии на френския печатъ.

Послѣдната нота на върховния съветъ до Ромжния се посрѣща отъ парижкитѣ вѣстници изобщо съ силно неодобрение. „Журналъ“ казва, че „Ромжний плаща скъпо прѣстѣплението“, гдѣто отказала да се подчини на исканията на американския петроленъ трѣстъ.

„Аксинъ Франсезъ“ намира също нотата за крайно остра, близка до единъ ултиматумъ. Французкото обществено мнѣние щѣло да разбере това поведение толкова по-малко, че ромжнитѣ дали на съюзнитѣ доказателства за своята лоялност и вѣрност.

„Ла Либеръ Паролъ“ нападна силно конференцията по поводъ на скѣщата прѣга. Особено остри изрази вѣстникътъ употребява по адресъ на Америка.

Американцитѣ, казва той, съобщиха на Ромжния прѣди три години, че тя не ще бъде допусната да подпише българския договоръ, ако не подпише по-прѣдъ Сенъ-Жерменския договоръ. Въ името на кое право този указъ? Въ името на силата. (?)

Въ заключение вѣстникътъ казва, че германскиятъ милитаризъмъ не билъ блоненъ, за да бъде замѣстенъ съ „англо-саксонския милитаризъмъ и съ господството на долара“.

„Ентрансижанъ“ казва, че Върховниятъ съветъ е изпратилъ на ромжнитѣ една нота, подобна на ултиматумъ. И този пътъ, прибавя вѣстникътъ, отговорътъ по въжизането на

тази нота се падна на французкия пълномощенъ министъръ.

В. „Танъ“ отъ 5. т. м. счита нотата за твърдѣ остра, толкова повече, че тя е била обнародвана още прѣди да се прѣдаде на ромжнското правителство. Послѣдното нѣмало намѣрение да протаква прѣговоритѣ, но по вътрѣшни причини не могло да даде единъ бързъ отговоръ на постѣжката отъ 12 октомври. Впрочемъ, генералъ Коанда донесълъ този отговоръ, но той не билъ изслушанъ отъ съвета прѣди изпращането на нотата. Една остра нота, като вчерашната, продължава вѣстникътъ, рискува да прѣдизвика силно вълнение въ Ромжния. Тя може да повлияе — въ смисълъ и степенъ, които никой не би могълъ да прѣдвиди отъ тукъ — върху изборната борба въ тази страна. А върховниятъ съветъ на съюзнитѣ нѣма нито правото, нито очевидно намѣрението да се намѣсва въ вътрѣшната политика на една съюзна нация.

Б. Р. Поведението на Италия и становището на френския печатъ ни разкриватъ ония тайни пружини на дипломатическата интрига, които подкрѣпватъ упорството на ромжнитѣ.

Бъдещата политика на Австрия.

Изявления на Ренеръ.

Държавниятъ канцлеръ Ренеръ е направилъ следнитѣ изявления върху бъдещето на Австрия: „Ако не ни се даде възможностъ да живѣемъ, маситѣ ще сломятъ всѣка съпротива и ще поискатъ бурно присъединяването къмъ Германия. Това казвамъ въ пълно съзнание за моята отговорност. То не трѣбва да стане и азъ се надѣвамъ, че държавитѣ отъ Съглашението ще изпълнятъ своя дългъ. Моятъ политически насочихъ въ тази посока. Въ бъдеще ще водимъ политика къмъ съюза на народитѣ, но не и къмъ присъединяване и съветска република. Днесъ може спокойно да се каже: Честността иска миръ и подѣ покровителството на четиритѣ съглашенски държави свободата на съобщенията ще се възстанови отново. Съюзътъ на народитѣ ще направи възможно свободното сношение между отдѣлнитѣ държави. Ние ще бъдемъ една малка държава, обаче, ние ще работимъ и ще можемъ да живѣемъ, за да прѣодолѣемъ ужасното поражение. Това е вратата, която Съглашението ни остави отворена. Въ деня, въ който ние ще влѣземъ въ обществото на народитѣ, ние ще добиемъ свободно сношение, ние ще добиемъ свобода на присъединяване къмъ Германия.“

ХРОНИКА

Персоналътъ на украинската легация въ Цариградъ е билъ арестуванъ отъ англичанитѣ. Той се обвинявалъ, че поддържалъ връзки съ германцитѣ. Легацията е заворена.

Завърнали се плѣнници. Вчера пристигнаха отъ Солунъ прѣзъ Пловдивъ 73 войнници наши военноплѣнници, освободени отъ италианцитѣ.

Българското правителство не признава никаква украинска легация въ София и, следователно, лицата, които се числятъ „членове въ софийската украинска легация“, се явяватъ като частни лица, безъ нѣкакво официално качество.

Артистътъ отъ Народния театръ Мирчо Бочаровъ търси 10—12 годишно момиче-добружанецъ-съраче за да се грижи за него и го възпита. Тия, които желаятъ да дадатъ такова момиче, да се отнесатъ лично до Бочаровъ въ Народния театръ — София.

Печатница „Лугенбергъ“ — София

Изборитѣ въ Ромжния.

Кандидатитѣ листи въ Добришки окръгъ.

Либерали:

За депутати:

1. Жеоржеску, ромжнитѣ отъ Молдова, бившъ префектъ на Калиакренския (Добришки) окръгъ, прѣзъ време на когото стана масовото отвлѣчане на добружанското население въ Молдова, съ цѣлъ да не попадне въ рѣцитѣ на неприятели; 2. Мустафа х. Ризовъ, турчинъ отъ гр. Добричъ; 3. турчинъ изъ селата на Куртбунарска околия; 4. Пенета, ромжнитѣ, адвокатъ въ Добричъ, а родомъ изъ отъждъ Дунавъ; 5. А. Мусцевъ, антекаръ въ Добричъ; 6. Х. Василъ Холевичъ, мушиеръ отъ с. Дуранларъ, Балчишко.

Отъ тѣхъ сѣ кандидати за сенатори:

1. Жеоржеску и 2. Х. Василъ Холевичъ.

Демократи:

За депутати:

1. Стефанъ Райковъ, българинъ, банкеръ, отъ Добричъ; 2. Матей Стефановъ, българинъ, земледѣлецъ, отъ с. Аформанъ, Добришко; 3. Янаки Ганевъ, българинъ, земледѣлецъ, отъ с. Каралезъ, Добришко; 4. Ковата, ромжнитѣ, адвокатъ, изъ отъждъ Дунавъ; 5. Тиню Приховъ, българинъ, търговецъ, отъ гр. Добричъ; 6. Т. Тошевъ, българинъ, адвокатъ, отъ гр. Добричъ.

Отъ тѣхъ за сенатори:

1. Матей Стефановъ, 2. Ковата.

Консервативно-прогресивната партия:

За сенатори:

1. Жеоржеску Емилъ, ромжнитѣ, адвокатъ, изъ отъждъ Дунавъ; 2. Димитреску Константинъ, ромжнитѣ, адвокатъ, изъ отъждъ Дунавъ.

Социалисти:

За депутати:

1. Никола Йонъ Гену, ромжнитѣ, отъ Кюстенджа; 2. Киръ Стефановъ, българинъ, отъ гр. Добричъ; 3. Борисъ Стефановъ, българинъ, отъ с. Църъ-Борисъ, Балчишко; 4. Тиню х. Тиневъ, българинъ, отъ с. Калайджидере, Каварненско; 5. Георги Панатеску, ромжнитѣ, отъ гр. Кюстенджа; 6. ...

Програмата на консервативно-прогресивната партия.

Кандидатитѣ за сенатори отъ консервативно-прогресивната партия въ своя позаявъ къмъ избирателитѣ, между другото, казватъ: „Гласувайте за вашитѣ приятели, които ви желаятъ доброто“ и пр. и пр.

Ето и текстътъ на програмата имъ: „Консервативно-прогресивната партия, прѣзъ мѣстнитѣ свои прѣдставители (нищо не прѣчи, че тѣ сѣ отъ стара Ромжния б. р.) адвокати Жеоржеску и Димитреску, водятъ борба за: Отмѣненето закона за организицията на нова Добруджа, изравняване на правата, за да се осигури на гражданитѣ отъ Кадрилатера:

1. Зачитане правото на собственост и владѣнието върху полскитѣ имоти за всѣки бившъ гражданинъ на царство България, както и признаването на тия имоти за вещь въ гражданско обръщение, да могатъ да бъдатъ продавани и купувани.

2. Признаването правото на граждани за всѣки бивши поданици на царство България.

3. Зачитане култа (обрядитѣ) и просвѣтата. Право на богословната служба въ църквитѣ и обучение въ отдѣлни училища на материя езикъ.

4. Избиремостъ на кметъ и общински съветници. Тѣ да бъдатъ избрани отъ гражданитѣ, а не назначавани отъ префектурата.

5. Прѣмахване злоупотребленията на администрацията, прѣзъ даване виновнитѣ подѣ съдъ.

6. Полобрение положението на ромжнскитѣ чиновници. Създаване за тѣхъ положение на граждани и собственици.

7. Снабдяване съ вода и сѣтлина градоветъ Базарджикъ, Балчикъ и Каварна.

8. Ще имаме жѣлѣзо-пътна линия, която ще свързва Каварна, Балчикъ и Базарджикъ и Кюстенджа и Базарджикъ — Силистра, прѣзъ Куртъ-Бунаръ.

1. (и) Жеоржеску Емилъ, адвокатъ.

2. (и) Димитреску Константинъ, адвокатъ.